Connexió manxega de la llotja a la banqueta

El president Delfí Geli i José Ortega, tècnic assistent de Francisco, viuran sensacions «especials» diumenge contra l'Albacete, on van compartir vestidor la temporada 1999-00 · «Geli era molt respectat», recorda l'andalús

Geli i Ortega, el primer de baix, l'any 2000 en un partit amb l'Albacete

Amb el permís de la pandèmia, no és difícil anar a Albacete a un restaurant i trobar-se fotos de Delfí Geli amb la samarreta del club manxec penjades a la paret del local. El saltenc va ser un destacat futbolista del rival del Girona de diumenge (16.00) on va estar-s'hi tres temporades i mitja i va deixar un gran record entre l'afició. Geli va arribar-hi el 1991 acabat de sortir de l'ou com qui diu en la seva primera experiència propfessional lluny de Catalunya. Tres anys a la Manxa li van valer la internacionalitat i poder fitxar per l'Atlètic de Madrid, amb qui va guanyar Lliga i Copa oferint un gran nivell. L'estiu del 1999, tanmateix, va acabar contracte i malgrat tenir-ho fet amb el Betis, el conjunt andalús va descartar el seu fitxatge argumentant problemes físics. El saltenc va decidir fer un pas enrere i tornar a l'Albacete al mercat d'hivern. «Havia donat la meva paraula a l'entrenador Julián Rubio que si jugava a Segona ho faria a l'Albacete i vaig complir», recorda Geli, que subratlla que va esvair tots els dubtes de si estava lesionat o no. «Vaig jugar, vaig recuperar un molt bon nivell i vaig demostrar que podia jugar a futbol», recorda. Sis mesos després, Geli va fitxar per l'Alabès amb qui també va escriure grans pàgines a l'elit del futbol estatal. En aquells sis mesos a La Manxa, Geli va estar-hi encantat: 23 partits i 6 gols en un equip on va compartir vestidor amb un dels membres del cos tècnic de Francisco, José Ortega. Vint anys després, Geli i Ortega s'han retrobat a Montilivi; l'un a la llotja i l'altre a la banqueta.

«Era un jugador amb una trajectòria important al futbol nacional pel seu passat a l'Atlètic. A més a més, sempre ha tingut saber estar, professionalitat i educació. Això feia que fos molt respectat per tothom, tant al vestidor com a la ciutat», recorda Ortega. Dues dècades més tard, Geli i Ortega comparteixen ara hores i hores en avions i autobusos tot recordant anècdotes d'aquells sis mesos a les ordres de Julián Rubio i al costat de jugadors com Aitor Ocio, Sabas, Rokki, el motoret Sala o el porter Julio Iglesias.

Ortega era un lateral polivalent que havia aterrat a l'Albacete de Benito Floro el gener 1996 a Primera procedent de l'Almeria. Habitual lateral dret, l'arribada de Geli no el va espantar. «I ara! No el veia pas com un rival ni cap amenaça. Abans els jugadors passàvem molt més temps al vestidor i hi havia molta unió», diu l'andalús que recorda Geli com un company «molt professional i reservat». «Es cuidava molt. Es notava que venia del Barça», diu. Per la seva banda, Geli no va necessitar cap mena d'adaptació per integrar-se ràpidament a un vestidor que coneixia bé. Segurament el tarannà d'Ortega va ajudar. «És una persona molt oberta, bona gent i que sempre transmetia alegria. En una ciutat petita com Albacete era fàcil trobar-te per dinar o sopar fora de l'ambient futbolístic», diu Geli.

La veritat és que el retorn a Albacete li va anar de perles a Geli. Ortega va mantenir el seu lloc a l'onze perquè Rubio va situar el saltenc, de 29 anys i amb molta corda encara, més endavant, d'interior dret. El balanç va ser immillorable: 23 partits i 6 gols, alguns fruit d'accions creades per Ortega. «M'hi entenia molt bé. No era pas defensiu, al contrari; tenia projecció ofensiva. Em desdoblava, era ràpid i tenia xut també«, subratlla Geli. Com el saltenc, Ortega també guarda un grandíssim record de la seva etapa a La Manxa. «Em van donar l'oportunitat de jugar a Primera i consolidar-me al futbol professional. Sempre li tindré una estima especial», assegura. L'andalús va compartir vestidor amb d'altres juadors icònics de l'Albacete com Josico, Helguera, Bjelica, Pedro Riesco o Zalazar. Aquest darrer, uruguaià, per a Ortega està un escaló per sobre de Geli entre l'afició manxega. «Estaven així així però eren jugadors diferents. Zalazar entrava pels ulls. Marcava més gols, decidia partits, era més espectacular». Ortega ajuda ara Francisco però durant la seva etapa a l'Albacete va aprendre d'il·lustres entrenadors que va tenir: Benito Floro, Iñaki Sáez, García Remón...». «Em quedo amb Floro perquè em va fer debutar a Primera», diu.

Ortega no és el primer excompany amb qui s'ha retrobat Geli al Girona d'ençà que és president. Abans ja li havia passat amb Eusebio Sacristán i el seu segon, Onésimo Sánchez, amb qui va coincidir al Barça. «Són circumstàncies de la vida. Amb tants anys de futbol, es coincideix amb molta gent i alguns continuen vinculats en càrrecs esportius o directius i és bonic recordar històries i temps viscuts», diu. Per la seva banda, Ortega confessa que la relació amb Geli és «sensacional». «Em va fer molta alegria retrobar-nos. Ara durant els viatges parlem força i sovint surt alguna anècdota graciosa de la nostra època», afageix l'assistent tècnic de Francisco.

El tècnic és un home de caràcter i això li ha valgut ja més d'una targeta aquesta temporada. De fet, Ortega ja n'ha acumula tres a més a més d'una expulsió al camp del Saragossa. «He de corregir-ho i millorar», reconeix l'andalús, que ja va ser expulsat a Montilivi quan era al cos tècnic de l'Osca i de l'UCAM. Ara ultima els preparatius per retrobar-se diumenge amb l'Albacete.

Font del document:
https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2021/03/26/connexio-manxega-llotja-banqueta/1096440.html?utm_source=rss